

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 28. júna 2012*

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač a postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi — Európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody — Článok 28 — Ďalšie odovzdanie — ‚Reťaz‘ európskych zatykačov — Vykonanie tretieho európskeho zatykača proti tej istej osobe — Pojem ‚vykonávajúci členský štát‘ — Súhlas s odovzdaním — Naliehavé prejudiciálne konanie“

Vo veci C-192/12 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Korkein oikeus (Fínsko) z 24. apríla 2012 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s vykonaním európskeho zatykača vydaného proti:

Melvinovi Westovi,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J.N. Cunha Rodrigues, sudcovia U. Lõhmus, A. Rosas, A. Arabadžiev (spravodajca) a C. G. Fernlund,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na návrh vnútroštátneho súdu z 24. apríla 2012 doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, aby sa návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom konaní podľa článku 104b Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

so zreteľom na rozhodnutie druhej komory z 3. mája 2012, ktorým sa vyhovelo tomuto návrhu,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júna 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- M. West, v zastúpení: R. Sorsa, asianajaja,
- Virallinen syyttäjä, v zastúpení: M. Mäkelä, kihlakunnansyyttäjä,
- fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues, J.-S. Pilczer, N. Rouam a B. Beaupère-Manokha, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: fínčina.

— maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, splnomocnený zástupca,
— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: J. Beeko, splnomocnená zástupkyňa,
— Európska komisia, v zastúpení: W. Bogensberger a I. Koskinen, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí generálneho advokáta,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, s. 24, ďalej len „rámcové rozhodnutie“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci výkonu európskeho zatykača, ktorý proti M. Westovi, štátnemu príslušníkovi Spojeného kráľovstva s trvalým pobytom v Spojenom kráľovstve, vydal Tribunal de grande instance de Paris (Francúzsko) 31. augusta 2007, na účely výkonu trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov, na ktorý bol odsúdený za krádež vzácnych starobyľých zemepisných máp, vo Fínsku.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Z informácie týkajúcej sa dátumu nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy uverejnenej v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* 1. mája 1999 (Ú. v. ES L 114, s. 56) vyplýva, že Fínska republika vydala vyhlásenie na základe článku 35 ods. 2 EÚ, ktorým uznáva právomoc Súdneho dvora rozhodovať v súlade s podmienkami stanovenými v článku 35 ods. 3 písm. b) EÚ.
- 4 V súlade s článkom 10 ods. 1 protokolu č. 36 o prechodných ustanoveniach, pripojenom k Zmluve o FEÚ, právomoci Súdneho dvora podľa hlavy VI Zmluvy o EÚ v znení predchádzajúcom Lisabonskej zmluve ostávajú nezmenené, pokiaľ ide o akty Únie, ktoré boli prijaté pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, vrátane prípadu, keď boli akceptované podľa článku 35 ods. 2 EÚ.
- 5 Odôvodnenia 1, 5 až 7 a 10 rámcového rozhodnutia znejú:
„(1) podľa záverov Európskej rady v Tampere z 15. a 16. októbra 1999, najmä ich bodu 35, by sa mal zrušiť formálny postup vydávania osôb medzi členskými štátmi v prípade osôb, ktoré unikajú pred spravodlivosťou po tom, ako boli s konečnou platnosťou odsúdené a vydávacie postupy by sa mali urýchliť v prípade osôb podozrivých zo spáchania trestného činu;
...
(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitú a prípadné prietahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz

existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

- (6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň spolupráce v oblasti súdnictva“;
- (7) nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa;

...

- (10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi;...

6 Článok 1 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia definuje európsky zatykač a povinnosť vykonať ho takto:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].

2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.“

7 Článok 3 rámcového rozhodnutia uvádza „dôvody pre povinné nevykonanie európskeho zatykača“.

8 Článok 4 rámcového rozhodnutia s názvom „Dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača“ uvádza tieto dôvody a v tejto súvislosti stanovuje:

„Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač:

...

6. ak európsky zatykač bol vydaný pre účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*], ak sa požadovaná osoba zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte a tento štát sa zaviazal, že vykoná [tento] rozsudok alebo ochranné opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi“.

9 Článok 5 rámcového rozhodnutia, nazvaný „Záruky, ktoré musí vydávajúcí členský štát [členský štát, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] poskytnúť v zvláštnych prípadoch“, uvádza:

„Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

...

3. ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcim členskom štáte, odovzdanie môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*], ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcim členskom štáte [členskom štáte, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*].“

10 Článok 15 rámcového rozhodnutia pod názvom „Rozhodnutie o odovzdaní“ vo svojom odseku 2 uvádza:

„Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom [členským štátom, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní [odovzdaní – *neoficiálny preklad*], požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.“

11 Článok 27 rámcového rozhodnutia pod názvom „Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy“ znie:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*] pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu [iný, ako je trestný čin – *neoficiálny preklad*], pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.

3. Odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
- b) trestný čin, ktorý nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením [alebo ochranným opatrením spojeným s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*];
- c) trestné stíhanie, ktoré nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;
- d) ak by osoba mohla podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa pozbavenie slobody, najmä finančnému trestu alebo opatreniu, ktoré ho nahrádza, ak trest alebo opatrenie mohlo mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody;
- e) ak osoba súhlasila s odovzdaním, ak je prípustné, v rovnakom čase ako sa vzdala nároku na ‚specialty rule‘ [zásadu špeciality – *neoficiálny preklad*], v súlade s článkom 13;
- f) ak sa osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na ‚specialty rule‘ [zásadu špeciality – *neoficiálny preklad*] so zreteľom na určené trestné činy, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Zrieknutie sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu [členského štátu, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] a zaznamená sa v súlade

s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Zrieknutie sa formuluje tak, aby bolo jasné, že osoba sa súhlasu vzdala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom osoba má právo na právneho zástupcu;

g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.

4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom [s prekladom – *neoficiálny preklad*] uvedeným v článku 8 ods. 2. Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmietne z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát [členský štát, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.“

12 Podľa článku 28 rámcového rozhodnutia nazvaného „Odovzdanie alebo následné vydanie“:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenia, bol daný súhlas na odovzdanie osoby do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, v súlade s európskym zatykačom vydaným pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred jeho odovzdaním, ak v konkrétnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. V každom prípade osoba, ktorá bola odovzdaná vydávajúcemu členskému štátu [členskému štátu, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] na základe európskeho zatykača, sa môže bez súhlasu vykonávajúceho členského štátu odovzdať do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak vyžiadaná osoba, ktorá mala príležitosť na opustenie územia členského štátu, do ktorého bola vydaná, tak neurobila do 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
- b) ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača. Súhlas sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu [členského štátu, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Súhlas sa sformuluje tak, aby bolo jasné, že príslušná osoba ho dala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom vyžiadaná osoba má právo na právneho zástupcu;
- c) ak vyžiadaná osoba nepodlieha ‚specialty rule‘ (osobitnému konaniu) [zásade špeciality – *neoficiálny preklad*] v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. a), e), f) a g).

3. Vykonávajúci súdny orgán súhlasí s odovzdaním inému členskému štátu podľa nasledujúcich pravidiel:

- a) žiadosť o súhlas sa predloží v súlade s článkom 9, spolu s informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1 a s prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2;
- b) súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý sa požaduje, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia;
- c) rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti;

- d) súhlas sa môže odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 3 a inak sa môže odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát [členský štát, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.

4. Napriek ustanoveniu odseku 1 osoba, ktorá bola odovzdaná v súlade s európskym zatykačom, sa nesmie vydať do tretieho štátu bez súhlasu príslušného orgánu členského štátu, ktorý odovzdal túto osobu. Takýto súhlas sa dá v súlade s dohovormi, ktorými je tento členský štát viazaný, ako aj so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.“

- 13 Článok 32 rámcového rozhodnutia nazvaný „Prechodné ustanovenie“ uvádza:

„Žiadosti o vydanie osôb prijaté pred 1. januárom 2004 sa naďalej riadia existujúcimi dokumentmi [nástrojmi – *neoficiálny preklad*], týkajúcimi sa vydávania osôb. Žiadosti prijaté po tomto termíne sa budú riadiť predpismi, ktoré členské štáty schválili v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím. Každý členský štát však môže v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia Radou urobiť vyhlásenie, v ktorom uvedie, že vykonávajúci členský štát sa bude ďalej zaoberať žiadosťami, týkajúcimi sa činov spáchaných pred dátumom, ktorý uvádza, v súlade so systémom vydávania osôb používaným pred 1. januárom 2004. Tento dátum nesmie byť neskorší ako 7. august 2002. Uvedené vyhlásenie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*. Môže sa kedykoľvek odvolať.“

Fínske právo

- 14 Podľa § 61 zákona č. 1286/2003 o odovzdávaní medzi Fínskou republikou a ostatnými členskými štátmi Európskej únie [rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki (1286/2003)] z 30. decembra 2003, osoba odovzdaná členským štátom do Fínskej republiky nemôže byť odovzdaná do iného členského štátu, medziiným okrem prípadu, ak členský štát, ktorý ju odovzdal, súhlasí s poskytnutím výnimky z tohto zákazu.
- 15 Z § 62 uvedeného zákona, vykladaného v spojení s jeho § 61, vyplýva, že ak členský štát požiada o odovzdanie osoby, ktorá bola odovzdaná do Fínskej republiky iným členským štátom, a táto osoba namieta proti tomuto novému odovzdaniu, príslušný štátny zástupca požiada členský štát, z ktorého bola táto osoba pôvodne odovzdaná do Fínskej republiky, o súhlas s týmto odovzdaním.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 16 Na M. Westa sa vzťahujú tri po sebe nasledujúce európske zatykače.
- 17 Prvý európsky zatykač bol vydaný francúzskymi súdnymi orgánmi 14. marca 2005 na účely jeho trestného stíhania za krádeže vzácných starobylých zemepisných máp, ku ktorým došlo 26. októbra 1999 a 5. septembra 2000 v Bibliothèque nationale de France (Francúzska národná knižnica). Tento zatykač bol po tom, ako bol pôvodne rozoslaný prostredníctvom Schengenského informačného systému (SIS) a Interpolu, zaslaný príslušným orgánom Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, keďže M. West sa v tom období nachádzal v tomto členskom štáte vo väzbe. Vzhľadom na to, že Tribunal de grande instance de Paris nemohol dosiahnuť odovzdanie M. Westa na základe výkonu tohto európskeho zatykača, 15. februára 2007 ho v jeho neprítomnosti odsúdil na trest troch rokov odňatia slobody. V dôsledku toho francúzske súdne orgány vydali 31. augusta 2007 nový európsky zatykač na účely výkonu tohto trestu odňatia slobody, ktorý bol rozoslaný prostredníctvom SIS a Interpolu.

- 18 Druhý európsky zatykač bol vydaný fínskymi súdnymi orgánmi 9. decembra 2009 na účely výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom Helsingin hovioikeus (odvolací súd v Helsinkách) z 31. mája 2002, za krádeže, ktorých sa M. West dopustil v knižnici univerzity v Helsinkách (Fínsko) v období od 22. do 26. februára 2001.
- 19 Tretí európsky zatykač bol vydaný maďarskými súdnymi orgánmi 1. apríla 2010 v súvislosti s trestným stíhaním M. Westa za to, že v období od 16. do 18. augusta 2000 poškodil v Széchenyiho národnej knižnici (Maďarsko) niekoľko atlasov veľkej hodnoty zo 17. storočia tým, že z nich oddelil niekoľko tabúl, aby si ich privlastnil.

Konania o odovzdaní M. Westa

- 20 Dňa, ktorý nevyplýva zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, súdne orgány Spojeného kráľovstva na základe európskeho zatykača vydaného uvedenými maďarskými súdnymi orgánmi odovzdali M. Westa do Maďarska. Toto odovzдание nepodliehalo nijakým podmienkam. Budai Központi kerületi bíróság [Obvodný súd pre Budín centrum (Maďarsko)] odsúdil M. Westa za krádeže, z ktorých bol obžalovaný, na trest odňatia slobody v o výmere šesťnásť mesiacov. Rozhodnutím z 27. januára 2011 Fővárosi Bíróság (Súd v Budapešti) po tom, ako konštatoval, že boli splnené podmienky na odovzдание M. Westa tak na základe zatykača predloženého fínskymi súdnymi orgánmi, ako aj na základe zatykača predloženého francúzskymi súdnymi orgánmi, prijal rozhodnutie ukladajúce odovzдание M. Westa do Fínskej republiky. Z uvedeného spisu vyplýva, že súdny orgán Spojeného kráľovstva udelil svoj súhlas s týmto odovzdaním bez toho, aby ho podriadil akejkoľvek podmienke.
- 21 Dňa 15. septembra 2011 Maďarsko odovzdalo M. Westa do Fínskej republiky na základe európskeho zatykača, ktorý vydali súdne orgány tohto posledného uvedeného členského štátu, na účely výkonu trestu odňatia slobody, na ktorý ho odsúdil Helsingin hovioikeus. Zostávalo mu vykonať 17 mesiacov trestu odňatia slobody. Deň prepustenia M. Westa na slobodu bol určený na 29. apríla 2012. Dňa 25. januára 2012 maďarský minister verejnej správy a spravodlivosti zaslal Virallinen syyttäjä (fínskemu štátnemu zástupcovi) list, ktorým mu oznámil rozhodnutie Fővárosi Bíróság z 27. januára 2011. Tento list uvádzal, že uvedený súd rozhodol, že „po skončení konania vo Fínsku musí byť dotknutá osoba odovzdaná francúzskym orgánom“.
- 22 Dňa 9. februára 2012 sa Virallinen syyttäjä obrátil na Helsingin käräjäoikeus (prvostupňový súd v Helsinkách) s návrhom, aby bol M. West na základe európskeho zatykača vydaného francúzskymi súdnymi orgánmi 31. augusta 2007 odovzdaný do Francúzskej republiky, pričom spresnil, že Maďarsko udelilo súhlas s týmto odovzdaním. Z pripomienok predložených na pojednávaní pred Súdnym dvorom vyplýva, že Virallinen syyttäjä tiež vykonal úkony prostredníctvom centrály kriminálnej polície, aby sa zistilo, či Spojené kráľovstvo udelilo svoj súhlas s týmto odovzdaním. Príslušné orgány tohto posledného uvedeného členského štátu odpovedali, že rozhodnutie o odovzdaní M. Westa do Francúzskej republiky musia prijať fínske orgány. Vo svojich odpovediach na písomné otázky Súdneho dvora Spojené kráľovstvo v tejto súvislosti spresnilo, že Fínska republika ho požiadala o súhlas na odovzдание M. Westa do Francúzskej republiky, ale že tento súhlas nebol udelený.
- 23 Rozhodnutím zo 17. februára 2012 Helsingin käräjäoikeus povolil odovzдание M. Westa do Francúzskej republiky. M. West podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Korkein oikeus. M. West nesúhlasí s týmto odovzdaním z dôvodu, že Spojené kráľovstvo neudelilo súhlas na toto tretie odovzдание. Virallinen syyttäjä sa naproti tomu domnieva, že toto odovzдание nevyhnutne vyžaduje iba súhlas Maďarska, keďže tento členský štát je štátom, z ktorého bol M. West skutočne odovzdaný do Fínskej republiky.

Rozhodnutie vnútroštátneho súdu

- 24 Vo svojom rozhodnutí Korkein oikeus vysvetľuje, že sa musí vyjadriť k otázke, či si odovzdanie, ktoré žiadajú francúzske súdne orgány, vyžaduje v zmysle rámcového rozhodnutia súhlas iného členského štátu ako je Maďarsko. V prejednávanej veci sa nepreukázalo ani netvrdilo, že Spojené kráľovstvo udelilo svoj súhlas na odovzdanie M. Westa do Francúzskej republiky. Naproti tomu Maďarsko na tieto účely súhlas udelilo.
- 25 Podľa Korkein oikeus požiadavka súhlasu vykonávajúceho členského štátu nie je v zmysle článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia otázkou vnútroštátneho práva. Riadne fungovanie systému zavedeného rámcovým rozhodnutím si podľa neho v tejto súvislosti vyžaduje jednotný výklad.
- 26 Korkein oikeus vysvetľuje, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky stanovené v článku 28 ods. 2 písm. a) a b) rámcového rozhodnutia. Naproti tomu by mohol byť relevantný odsek 2 písm. c) tohto článku. Podľa tohto ustanovenia, ktoré odkazuje na článok 27 ods. 3 písm. g) rámcového rozhodnutia, osobitný súhlas vykonávajúceho členského štátu s ďalším odovzdaním nie je potrebný, ak „vykonávajúci súdny orgán, ktorý odovzdal osobu“ udelí svoj súhlas na nové trestné stíhanie alebo odsúdenie. Existuje však podľa neho pochybnosť pokiaľ ide o to, či sa má ako „vykonávajúci súdny orgán, ktorý odovzdal osobu“ chápať orgán členského štátu, ktorý je striktné identický s tým, ktorý je označený na začiatku článku 28 ods. 2 ako vykonávajúci členský štát.
- 27 Vnútroštátny súd zastáva názor, že sa zdá, že znenie článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia nasvedčuje tomu, že vykonávajúcim členským štátom, ktorého súhlas je nevyhnutný, je výlučne členský štát, ktorý ako posledný odovzdal osobu členskému štátu, ktorému bol predložený súčasný posledný zatykač. Tento výklad je podľa neho podporený všeobecným cieľom rámcového rozhodnutia, podľa ktorého by malo konanie o odovzdaní vyžadovať čo najmenej overení. Zatiaľ čo sa tento výklad uplatňuje bez ťažkostí v prípade odovzdaní medzi tromi členskými štátmi, nie je to tak v prípade, ak sa odovzdanie týka štyroch členských štátov. V prejednávanej veci sa tak nastoľuje otázka, či Spojenému kráľovstvu zostáva právo udeliť súhlas aj po tom, ako Maďarsko odovzdalo M. Westa Fínskej republike.
- 28 Korkein oikeus usudzuje, že sa treba zaoberať účelom, ktorý je sledovaný takýmto súhlasom. V tejto súvislosti by podľa neho mohli byť relevantné dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia. Okrem iného, v zmysle článku 5 tohto rámcového rozhodnutia môže vnútroštátna právna úprava stanoviť určité podmienky odovzdávania osôb, ktoré sú štátnymi príslušníkmi vykonávajúceho členského štátu a majú tam trvalý pobyt.
- 29 Podľa uvedeného súdu úvahy, ktoré stáli v pozadí týchto ustanovení, svedčia v prospech takeého výkladu článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia, podľa ktorého by pozícia členského štátu pôvodne zodpovedného za vykonanie nemala byť oslabená z dôvodu, že v nadväznosti na trestný čin tento členský štát udelil svoj súhlas na ďalšie odovzdanie dotknutej osoby. Toto ďalšie odovzdanie teda podľa neho nespôsobuje prevod príslušnosti a právomoci voľnej úvahy na členský štát, ktorý je posledným v rade odovzdaní tej istej osoby. Jediná väzba medzi členským štátom, ktorý pristúpil k ďalšiemu odovzdaniu, a stíhanou osobou sa totiž obmedzuje na trestné konanie, ktoré prebehlo a bolo vykonané pred odovzdaním tejto osoby do iného členského štátu.
- 30 Za týchto okolností Korkein oikeus rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa na účely uplatňovania článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia... za členský štát vykonávajúci zatykač považovať štát, z ktorého bola dotknutá osoba pôvodne odovzdaná na základe európskeho zatykača do druhého členského štátu, alebo tento druhý členský štát, z ktorého bola dotknutá osoba odovzdaná do tretieho [členského štátu], od ktorého sa teraz požaduje odovzdanie osoby do štvrtého [členského štátu]? [omissis] Alebo je prípadne potrebný súhlas oboch členských štátov?“

- 31 Osobitným rozhodnutím, ktoré bolo vydané rovnako 24. apríla 2012, Korkein oikeus nariadil ponechanie M. Westa vo väzbe.

O naliehavom konaní

- 32 Osobitným návrhom z 24. apríla 2012 podaným do kancelárie Súdneho dvora toho istého dňa Korkein oikeus požiadal, aby sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom konaní v zmysle článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 104b rokovacieho poriadku tohto súdu.
- 33 Vnútroštátny súd odôvodnil tento návrh tak, že vzhľadom na európsky zatykač vydaný francúzskymi súdnymi orgánmi bola predĺžená väzba M. Westa vo Fínsku, ktorá mala v zásade uplynúť 29. apríla 2012. Keďže M. West je pozbavený osobnej slobody, naliehavé konanie sa vzhľadom na právnu istotu, ktorej sa M. West môže oprávnene domáhať, stáva absolútne nevyhnutným.
- 34 Po uznaní tohto odôvodnenia druhá komora Súdneho dvora 3. mája 2012 na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta vyhovel návrhu vnútroštátneho súdu, aby sa návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom konaní.

O prejudiciálnej otázke

- 35 Na úvod treba pripomenúť, že ako to vyplýva z bodov 3 a 4 tohto rozsudku, Súdny dvor má v prejednávanej veci právomoc rozhodnúť o výklade rámcového rozhodnutia v zmysle článku 10 ods. 1 protokolu č. 36 o prechodných ustanoveniach. Okrem iného treba uviesť, že podľa článku 32 tohto rámcového rozhodnutia sa toto rozhodnutie uplatní na žiadosti týkajúce sa skutkov, akými sú skutky sporné vo veci samej, ktorých sa dotknutá osoba dopustila pred 1. januárom 2004, pod podmienkou, že vykonávajúci členský štát neurobil vyhlásenie, že sa týmito žiadosťami bude ďalej zaoberať v súlade so systémom vydávania osôb používaným pred týmto dátumom. Je nesporné, že ani Spojené kráľovstvo, ani Maďarsko, ktoré už vykonali európsky zatykač proti M. Westovi, a ani Fínska republika, od ktorej sa vo veci samej žiada vykonanie ďalšieho európskeho zatykača proti M. Westovi, takéto vyhlásenie neurobili.
- 36 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že ak je osoba predmetom viac ako jedného odovzdania medzi členskými štátmi na základe po sebe nasledujúcich európskych zatykačov, ďalšie odovzdanie tejto osoby inému členskému štátu, ako je ten, ktorý ju odovzdal ako posledný, je podmienené súhlasom členského štátu, ktorý ju odovzdal ako prvý, alebo členského štátu, ktorý ju odovzdal ako posledný, alebo každého z členských štátov, ktoré ju odovzdali.
- 37 Táto otázka sa týka situácie M. Westa, štátneho príslušníka Spojeného kráľovstva s trvalým pobytom v Spojenom kráľovstve, ktorý bol odovzdaný súdnymi orgánmi tohto členského štátu (ďalej len „prvý vykonávajúci členský štát“) do Maďarska na základe európskeho zatykača vydaného maďarskými súdnymi orgánmi na účely trestného stíhania, predtým, ako ho Maďarsko (ďalej len „druhý vykonávajúci členský štát“) následne odovzdalo do Fínskej republiky na základe európskeho zatykača vydaného fínskymi súdnymi orgánmi na účely výkonu trestu odňatia slobody, a ktorý má byť teraz vydaný zo strany tohto posledného uvedeného členského štátu (ďalej len „tretí vykonávajúci členský štát“) do Francúzskej republiky na základe európskeho zatykača vydaného francúzskymi súdnymi orgánmi na účely výkonu trestu odňatia slobody uloženého v neprítomnosti za trestné činy, ktorých sa dopustil pred prvým odovzdaním.

- 38 Druhý vykonávajúci členský štát udelil tretiemu vykonávajúcemu členskému štátu súhlas na odovzdanie M. Westa do Francúzskej republiky. Naproti tomu, ako vyplýva z bodu 22 tohto rozsudku, zo spisu nemožno zistiť, či samotný prvý vykonávajúci členský štát udelil takýto súhlas.
- 39 Za týchto okolností sa vnútroštátny súd pýta, či si odovzdanie M. Westa zo strany tretieho vykonávajúceho členského štátu do Francúzskej republiky vyžaduje okrem súhlasu, ktorý už bol udelený zo strany druhého vykonávajúceho členského štátu, aj získanie súhlasu prvého vykonávajúceho členského štátu, alebo či stačí získať súhlas jedného z týchto dvoch vykonávajúcich členských štátov.
- 40 Zo znenia článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia vyplýva, že osoba odovzdaná na základe európskeho zatykača členskému štátu, ktorý vydal zatykač, môže byť na základe európskeho zatykača vydaného pre trestný čin, ktorý spáchala pred svojím odovzdaním členskému štátu, ktorý vydal zatykač, odovzdaná inému členskému štátu, ako je „vykonávajúci členský štát“, v zásade len so „súhlasom vykonávajúceho členského štátu“.
- 41 Rovnako ako zásada špeciality stanovená v článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, podľa ktorej sa odovzdaná osoba nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred svojím odovzdaním, ako je ten, pre ktorý bola odovzdaná (pozri rozsudok z 1. decembra 2008, Leymann a Pustovarov, C-388/08 PPU, Zb. s. I-8983, bod 43), zásada stanovená v článku 28 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia priznáva vyžadanej osobe právo ne byť odovzdaná do iného členského štátu ako je vykonávajúci členský štát na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody pre trestný čin, ktorý spáchala pred svojím odovzdaním členskému štátu, ktorý vydal zatykač.
- 42 Podľa článku 28 ods. 1 rámcového rozhodnutia sa členský štát môže vzdať uplatňovania zásady stanovenej v predchádzajúcom bode tým, že uskutoční oznámenie uvedené v tomto ustanovení. V prejednávanej veci je však nesporné, že žiadny z členských štátov, ktorých sa týka výkon po sebe nasledujúcich európskych zatykačov vydaných proti M. Westovi, neuskutočnil takéto oznámenie.
- 43 Zásada stanovená v článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia obsahuje okrem iného tri výnimky uvedené v tom istom odseku pod písmenami a) až c), ktoré sa však v konaní vo veci samej neuplatnia. Konkrétne, v konaní vo veci samej je preukázané, že prvý vykonávajúci členský štát sa pri výkone európskeho zatykača vydaného maďarskými súdnymi orgánmi proti M. Westovi na účely jeho odovzdania do Maďarska nevzdal uplatnenia zásady špeciality stanovenej v článku 28 ods. 2 písm. c) rámcového rozhodnutia a v dôsledku toho sa nevzdal práva udeliť súhlas, ktorý sa vyžaduje podľa uvedeného článku 28 ods. 2 v prípade ďalšieho odovzdania do iného členského štátu pre trestné činy, ktoré M. West spáchal pred odovzdaním do Maďarska.
- 44 Okrem toho je nesporné, že Maďarsko ako druhý vykonávajúci členský štát pri vykonávaní európskeho zatykača vydaného fínskymi súdnymi orgánmi na účely odovzdania M. Westa do Fínskej republiky požiadalo prvý vykonávajúci členský štát o súhlas s týmto odovzdaním a že tento posledný uvedený členský štát tento súhlas udelil.
- 45 Z toho vyplýva, že odovzdanie osoby, akou je M. West v konaní vo veci samej, si vyžaduje súhlas uvedený v článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia.
- 46 Pokiaľ ide o otázku, či musí byť súhlas vyžadovaný na odovzdanie dotknutej osoby daný iba jedným alebo oboma členskými štátmi, ktoré vykonali európsky zatykač vydaný proti tejto osobe, článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia pripúšťa, ako uviedla Európska komisia vo svojich písomných pripomienkach, v situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, tri rôzne výklady. Podľa prvého výkladu toto ustanovenie vyžaduje súhlas tak prvého, ako aj druhého vykonávajúceho členského štátu. Podľa

druhého výkladu sa vyžaduje iba súhlas prvého vykonávajúceho členského štátu. Napokon podľa tretieho výkladu toto ustanovenie ukladá získanie súhlasu iba druhého vykonávajúceho členského štátu.

- 47 M. West, rovnako ako fínska a francúzska vláda v podstate navrhujú pridržať sa prvého výkladu. V tejto súvislosti, zatiaľ čo sa M. West a fínska vláda domnievajú, že tretiemu vykonávajúcemu členskému štátu prináleží požiadať o súhlas súčasne prvý aj druhý vykonávajúci členský štát, francúzska vláda tvrdí, že každý vykonávajúci členský štát je sám povinný uplatniť článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia tým spôsobom, že vo veci samej musí tretí vykonávajúci členský štát požiadať o súhlas len druhý vykonávajúci členský štát, pričom tento je povinný požiadať o súhlas prvý vykonávajúci členský štát.
- 48 Virallinen syöttäjä sa prikláňa k tretiemu výkladu s cieľom zabezpečiť plynulosť odovzdání, hoci subsidiárne nevyklúčuje ani druhý výklad. Komisia sa rovnako domnieva, že treba uprednostniť tretí výklad, keďže tento vychádza zo znenia článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia a je v najväčšej miere v súlade so zásadou vzájomného uznávania. Komisia však uvádza, že druhý výklad je podporený cieľom zachovania určitej kontroly na diaľku nad odovzdanými osobami, ako aj starostlivosťou o zaistenie väčšej prehľadnosti systému odovzdávania, tým, že bez ohľadu na počet odovzdání sa vyžaduje súhlas len jedného vykonávajúceho členského štátu. Tak Virallinen syöttäjä, ako aj Komisia odmietajú prvý výklad.
- 49 Aby sa posúdil rozsah článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia a konkrétne pojem „vykonávajúci členský štát“ v situácii, ako je tá v konaní vo veci samej, treba zohľadniť znenie tohto ustanovenia, ako aj cieľ sledovaný rámcovým rozhodnutím (pozri v tomto zmysle rozsudok Leymann a Pustovarov, už citovaný, bod 46).
- 50 Pokiaľ ide v prvom rade o znenie článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia, treba pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia, ako už bolo konštatované v bode 40 tohto rozsudku, ak sa neuplatňuje nijaká z výnimiek stanovených v tomto článku, osoba odovzdaná na základe európskeho zatykača členskému štátu, ktorý vydal zatykač, môže byť na základe európskeho zatykača vydaného pre trestný čin, ktorý spáchala pred svojím odovzdaním, týmto štátom odovzdaná inému členskému štátu, ako je „vykonávajúci členský štát“, len so súhlasom uvedeného „vykonávajúceho členského štátu“.
- 51 Z tohto znenia vyplýva, že hoci článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia výslovne neupravuje situáciu, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, v ktorej sa na požadovanú osobu vzťahujú tri po sebe nasledujúce žiadosti o vydanie, v systéme zavedenom týmto ustanovením, ktoré sa týka ďalšieho odovzdania osoby, ktorá už bola odovzdaná, zo strany členského štátu, ktorý vydal zatykač, pojem „vykonávajúci členský štát“ odkazuje, ako tvrdia vnútroštátny súd, francúzska vláda a Komisia, na členský štát, ktorý vykonal európsky zatykač, na základe ktorého bola dotknutá osoba odovzdaná do tohto členského štátu, ktorý vydal zatykač, a ktorý priznáva tomuto poslednému uvedenému členskému štátu ako vykonávajúcemu členskému štátu právomoc odovzdať túto osobu inému členskému štátu.
- 52 Z toho vyplýva, že v prípade, ako je ten vo veci samej, pojem „vykonávajúci členský štát“ uvedený v článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia odkazuje na vykonanie európskeho zatykača vydaného fínskymi súdnymi orgánmi na účely odovzdania M. Westa zo strany Maďarska do Fínskej republiky a preto tento pojem označuje druhý vykonávajúci členský štát, t.j. ten, ktorý ako posledný odovzdal M. Westa do členského štátu, ktorý je v tejto veci ako tretí vykonávajúci členský štát požiadaný o odovzdanie tejto osoby do Francúzskej republiky v zmysle zatykača vydaného jej súdnymi orgánmi.
- 53 Pokiaľ ide v druhom rade o účel sledovaný rámcovým rozhodnutím, treba pripomenúť, že má predovšetkým uľahčiť a urýchliť súdnu spoluprácu (pozri rozsudky z 3. mája 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, Zb. s. I-3633, bod 31; z 12. augusta 2008, Santesteban Goicoechea, C-296/08 PPU, Zb. s. I-6307, body 51, 55 a 76, ako aj Leymann a Pustovarov, už citovaný, bod 42). Toto rámcové

rozhodnutie má rovnako prispieť k dosiahnutiu cieľa určeného pre Úniu stať sa priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, pričom sa vychádza z vysokého stupňa dôvery, ktorá musí existovať medzi členskými štátmi (pozri v tomto zmysle rozsudok Leymann a Pustovarov, už citovaný, body 48 a 50).

- 54 Okrem iného, ako vyplýva z odôvodnení 5 a 7 rámcového rozhodnutia, jeho cieľom je nahradiť viacstranný systém extradície medzi členskými štátmi systémom vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb na účely výkonu rozsudkov alebo trestných stíhaní medzi súdnymi orgánmi, pričom tento posledne menovaný systém je založený na zásade vzájomného uznávania (pozri rozsudky *Advocaten voor de Wereld*, už citovaný, bod 28; zo 17. júla 2008, *Kozłowski*, C-66/08, Zb. s. I-6041, body 31 a 43; zo 6. októbra 2009, *Wolzenburg*, C-123/08, Zb. s. I-9621, bod 56, ako aj zo 16. novembra 2010, *Mantello*, C-261/09, Zb. s. I-11477, bod 35).
- 55 Uvedená zásada, ktorá predstavuje „základný kameň“ súdnej spolupráce, v zmysle článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia znamená, že členské štáty sú v zásade povinné vyhovieť európskemu zatykaču. Sú totiž buď povinné vykonať alebo nemôžu odmietnuť vykonať tento zatykač, a jeho vykonanie môžu podriaďovať podmienkam iba v prípadoch stanovených v článkoch 3 až 5 tohto rámcového rozhodnutia. Rovnako podľa článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia, súhlas na ďalšie odovzdanie možno odmietnuť len v rovnakých prípadoch (pozri v tomto zmysle rozsudky *Leymann a Pustovarov*, už citovaný, body 49 a 51; *Wolzenburg*, už citovaný, bod 57, ako aj *Mantello*, už citovaný, body 36 a 37).
- 56 V prípade ako je ten vo veci samej by vyžadovanie súhlasu súčasne prvého aj druhého vykonávajúceho členského štátu, ako navrhujú M. West a fínska aj francúzska vláda, mohlo ohroziť cieľ sledovaný rámcovým rozhodnutím spočívajúci v urýchlení a zjednodušení súdnej spolupráce medzi členskými štátmi.
- 57 Iste, ako to fínska vláda a *Virallinen syyttäjä* zdôraznili na pojednávaní, žiadosť o súhlas môže byť súčasne zaslaná všetkým vykonávajúcim členským štátom, ktoré sú súčasťou reťazca európskych zatykačov a identifikovanie každého z týchto vykonávajúcich členských štátov sa nezdá byť osobitne zložitou úlohou, predovšetkým vzhľadom na existenciu SIS. Preto sa nezdá, že požiadavka súhlasu viacerých členských štátov by ako taká mohla priniesť neprekonateľné praktické prekážky.
- 58 Napriek tomu však platí, že takáto požiadavka môže komplikovať a spomaľovať vykonanie európskeho zatykača, keďže povinnosť získať súhlasy viacerých členských štátov na ďalšie odovzdanie odsúdenej alebo podozrivej osoby môže vyvolať na strane týchto členských štátov zasielanie viacerých žiadostí o doplnenie informácií v zmysle článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia a v každom prípade zvýšiť možnosť odlišných rozhodnutí tak medzi členskými štátmi, ktorých súhlas sa vyžaduje v zmysle článku 28 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ako aj medzi týmito členskými štátmi a členským štátom povereným výkonom tohto európskeho zatykača v zmysle článku 1 ods. 2 tohto rozhodnutia. Platilo by to o to viac, ak by sa podľa logiky, z ktorej vychádza tento výklad, pripustilo, že každý členský štát, ktorý vykonal európsky zatykač proti určenej osobe, bude musieť udeliť súhlas v prípade jej neskoršieho odovzdania.
- 59 Predovšetkým nemožno vylúčiť, že v situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, druhý vykonávajúci členský štát, ktorý musí udeliť súhlas na ďalšie odovzdanie v zmysle článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia, a tretí vykonávajúci členský štát, ktorý je poverený výkonom odovzdania v zmysle článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, prijímajú odlišné rozhodnutia, pokiaľ ide o toto odovzdanie, a preto nebude možné vykonať odovzdanie. Takáto možnosť je však vnútorne spätá so systémom zavedeným článkom 28 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, keďže toto ustanovenie v zásade vyžaduje v prípade ďalšieho odovzdania pre trestný čin spáchaný pred posledným odovzdaním, súhlasné rozhodnutie dvoch členských štátov.

- 60 Je pravda, že požadovanie súhlasu jedine prvého vykonávajúceho členského štátu by mohlo rovnako ohroziť cieľ jednoduchosti a rýchlosti, ktorý je sledovaný rámcovým rozhodnutím, a to o to viac, že by to bol ten istý členský štát, ktorý by musel udeliť súhlas v prípade ďalšieho odovzdania rovnakej osoby, bez ohľadu na počet nasledujúcich odovzdaní.
- 61 Ako však uviedla Komisia, v prípade, ako je ten vo veci samej, môže priamosť a bezprostrednosť vzťahu medzi druhým a tretím vykonávajúcim členským štátom uľahčiť súdnu spoluprácu medzi týmito dvomi členskými štátmi.
- 62 Z toho vyplýva, že výklad, podľa ktorého pojem „vykonávajúcí členský štát“ odkazuje výlučne na členský štát, ktorý odovzdal dotknutú osobu ako posledný, posilňuje systém odovzdávania zavedený rámcovým rozhodnutím v prospech priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v súlade so vzájomnou dôverou, ktorá musí existovať medzi členskými štátmi. Takýto výklad obmedzením situácií, v ktorých môžu vykonávajúce súdne orgány členských štátov zúčastnených na po sebe nasledujúcich odovzdaniach tej istej osoby odmietnuť udelenie súhlasu na vykonanie európskeho zatykača, len uľahčuje odovzdanie požadovaných osôb, v súlade so zásadou vzájomného uznávania uvedenou v článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ktorá predstavuje základnú zásadu zavedenú týmto rámcovým rozhodnutím (pozri v tomto zmysle rozsudok Wolzenburg, už citovaný, body 58 a 59).
- 63 Fínska vláda tvrdí, že uvedený výklad môže znemožniť dosiahnutie cieľa sledovaného v článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ktorý má chrániť suverenitu členského štátu, ktorý odovzdal osobu, ako aj zabezpečiť, že po svojom odovzdaní nebude táto osoba trestne stíhaná, odsúdená, ani ďalej odovzdaná inému členskému štátu z dôvodu trestných činov spáchaných pred prvým odovzdaním, ktoré neboli základom tohto odovzdania.
- 64 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada vzájomného uznávania neznamenaá absolútnu povinnosť vykonať európsky zatykač. Ako vyplýva z bodu 55 tohto rozsudku, systém rámcového rozhodnutia, ktorý vyplýva najmä z jeho článkov 3 až 5, ponecháva členským štátom príležitosť, aby v špecifických situáciách umožnili súdnym orgánom odmietnuť odovzdanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2010, B., C-306/09, Zb. s. I-10341, body 50 a 51).
- 65 Článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia sa musí chápať v rovnakej súvislosti. Hoci sú totiž, ako to vyplýva z odseku 3 tohto článku, vykonávajúce súdne orgány v zásade povinné udeliť súhlas na neskoršie odovzdanie, v zmysle prvého pododseku písm. d) tohto odseku 3 sú oprávnené odmietnuť udelenie súhlasu na neskoršie odovzdanie z dôvodov stanovených v článkoch 3 a 4 tohto rámcového rozhodnutia. Okrem iného, druhý pododsek rovnakého odseku 3 stanovuje, že členský štát, ktorý vydal zatykač, je povinný poskytnúť vykonávajúcemu súdnemu orgánu záruky uvedené v článku 5 tohto rámcového rozhodnutia.
- 66 Výklad pojmu „vykonávajúcí členský štát“ vyplývajúci z tohto rozsudku však neohrozuje právomoci prvého vykonávajúceho členského štátu v zmysle článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia. Tak pri výkone prvého európskeho zatykača, ako aj pri žiadosti o súhlas na výkon druhého európskeho zatykača sa totiž tento prvý vykonávajúcí členský štát môže v súlade s článkom 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia domáhať ustanovení uvedených v jeho článkoch 3 až 5. Vo veci samej však tak pri prvom odovzdaní, ako aj pri druhom odovzdaní dotknutej osoby prvý vykonávajúcí členský štát súhlasil s vykonaním príslušného európskeho zatykača bez toho, aby sa odvolával na jedno alebo druhé z týchto ustanovení.
- 67 Nemožno vylúčiť, že z dôvodu skutkových alebo právnych okolností týkajúcich sa vydania európskeho zatykača, na základe ktorého sa musí vykonať tretie odovzdanie, sa možno jedného alebo viacerých z ustanovení uvedených v článkoch 3 až 5 rámcového rozhodnutia po prvýkrát domáhať až pri tomto treťom odovzdaní.

- 68 V takejto situácii vzhľadom na vysoký stupeň dôvery medzi členskými štátmi, z ktorého vychádza rámcové rozhodnutie, preto v zásade tak druhému, ako aj tretiemu vykonávajúcemu členskému štátu prislúcha, aby sa prípadne odvolal na jedno alebo druhé z ustanovení uvedených článkov 3 až 5, ak sú vo vzťahu k osobe, ktorá je predmetom tohto posledného odovzdania, splnené podmienky uplatňovania určené týmito ustanoveniami.
- 69 Fínska a francúzska vláda sa však domnievajú, že takýto výklad nezohľadňuje, že určité dôvody nevykonania európskeho zatykača nemôžu byť uvádzané akýmkoľvek vykonávajúcim členským štátom. Ak by sa v prípade, ako je ten vo veci samej, nevyžadoval súhlas prvého vykonávajúceho členského štátu, tento členský štát by bol zbavený možnosti dovoliť sa v prospech osoby, ktorá je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo tam má trvalý pobyt, článku 4 ods. 6 a článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia. Týchto ustanovení sa v prospech tejto osoby nemôže dovoliť ani prvý, ani druhý vykonávajúci členský štát.
- 70 Treba pripomenúť, že článok 4 ods. 6 a článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia umožňujú vykonávajúcemu súdnemu orgánu, na jednej strane, ak dotknutá osoba, na ktorú sa vzťahuje európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody, sa „zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte“, odmietnuť vykonanie takéhoto zatykača, pričom tento štát sa zaviazal vykonať tento trest v súlade so svojím vnútroštátnym právom, a na druhej strane, ak sa na túto osobu vzťahuje európsky zatykač na účely trestného stíhania a je „štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte“, podmieniť odovzdanie tým, že uvedená osoba bude vrátená do vykonávajúceho členského štátu na výkon trestu, ktorý jej bude uložený v členskom štáte, ktorý vydal zatykač. Cieľom týchto ustanovení je najmä umožniť vykonávajúcemu súdnemu orgánu priznať osobitný význam možnosti zvýšiť šance na sociálnu reintegráciu vyžadovanej osoby po uplynutí doby trestu, na ktorý bola táto osoba odsúdená (pozri rozsudky Kozłowski, už citovaný, bod 45; Wolzenburg, už citovaný, body 62 a 67, ako aj B., už citovaný, bod 52).
- 71 Podľa výkladu vyplývajúceho z tohto rozsudku sa ani druhý, ani tretí vykonávajúci členský štát nemôžu vo veci samej dovoliť uvedené ustanovení, aby v zmysle článku 28 ods. 3 prvého pododseku písm. d) rámcového rozhodnutia namietali proti ďalšiemu odovzdaniu požadovanej osoby, keďže táto osoba nie je ani štátnym príslušníkom týchto členských štátov, ani tam nemá pobyt, a ani sa na ich území nezdržiava, ale je štátnym príslušníkom prvého vykonávajúceho členského štátu a má tam trvalý pobyt.
- 72 Táto okolnosť by však nemala mať vplyv na výklad článku 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia, keďže toto ustanovenie vzhľadom na to, že v prípade ďalšieho odovzdania vyžaduje predchádzajúci súhlas vykonávajúceho členského štátu, predstavuje všeobecnú zásadu, ktorá sa má uplatňovať bez ohľadu na osobitné okolnosti každého jednotlivého prípadu.
- 73 V Únii založenej na zásade voľného pohybu osôb, ktorá v článku 21 ods. 1 ZFEÚ uznáva právo každého občana na voľný pohyb a pobyt na území iného členského štátu, ako je členský štát, ktorého je štátnym príslušníkom alebo kde má trvalý pobyt, by sa nemalo predpokladať, že nevyhnutne a v každom prípade existuje osobitná väzba medzi prvým vykonávajúcim členským štátom a vyžadovanou osobou, keďže táto osoba môže rovnako byť štátnym príslušníkom druhého alebo tretieho vykonávajúceho členského štátu a/alebo tam mať trvalý pobyt, alebo aj iného členského štátu, ktorý sa nezúčastňuje na reťazci európskych zatykačov vydaných proti tejto osobe. Vyžadovaná osoba by sa tak mohla dočasne nachádzať na území prvého vykonávajúceho členského štátu bez toho, aby existovala akákoľvek významná väzba s týmto štátom, ktorá by preukazovala akýkoľvek stupeň integrácie do spoločnosti tohto štátu (pozri rozsudok Kozłowski, už citovaný, body 36, 37, 48 a 53).

- 74 Požiadavka súhlasu prvého vykonávajúceho členského štátu by v ktoromkoľvek z týchto prípadov rovnako neumožňovala tomuto členskému štátu dovoliť sa článku 4 bodu 6 a článku 5 bodu 3 rámcového rozhodnutia. Zdá sa tak, že nemožnosť vykonať trest v členskom štáte, ktorého je požadovaná osoba štátnym príslušníkom alebo kde má trvalý pobyt alebo kde sa zdržiava, do ktorej sa môže táto osoba dostať, je vnútorne spätá so samotným znením týchto ustanovení.
- 75 Okrem iného treba pripomenúť, že pokiaľ, ako je to v prípade vo veci samej, požadovaná osoba je štátnym príslušníkom prvého vykonávajúceho členského štátu alebo tam má trvalý pobyt, tento členský štát by sa vždy mohol dovoliť článku 4 bodu 6 a článku 5 bodu 3 rámcového rozhodnutia pri zaujatí stanoviska tak k prvej, ako aj k druhej žiadosti o vydanie tejto osoby. V takom prípade by dotknutá osoba musela podľa okolností prípadu buď zostať v prvom vykonávajúcom členskom štáte, alebo byť v súlade s podmienkou uvedenou v tomto článku 5 bode 3 vydaná do tohto štátu, alebo zostať v druhom vykonávajúcom členskom štáte.
- 76 Napokon pokiaľ ide o tvrdenie fínskej a francúzskej vlády uvedené na pojednávaní, že zásady zavedené článkami 27 a 28 rámcového rozhodnutia sú kľúčové, čo je podľa nich preukázané tak skutočnosťou, že tieto ustanovenia neboli súčasťou pôvodného návrhu Komisie [návrh rámcového rozhodnutia Rady o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, KOM(2001) 522 v konečnom znení], ako aj obsahom odsekov 1 týchto článkov, ktoré stanovujú, že aj keď sa členské štáty vopred zriekli týchto zásad, vykonávajúce súdne orgány o nich môžu vo svojich rozhodnutiach o odovzdaní rozhodnúť inak, toto tvrdenie nespochybňuje analýzu, ktorá je uvedená vyššie.
- 77 Hoci totiž, ako to bolo uvedené v bodoch 64 až 65 tohto rozsudku, uvedené články 27 a 28 priznávajú členským štátom určité presné právomoci pri vykonávaní európskeho zatykača, tieto ustanovenia vzhľadom na to, že stanovujú výnimky zo zásady vzájomného uznávania uvedenej v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, nemôžu byť vykladané spôsobom, ktorý by viedol k znemožneniu cieľa sledovaného rámcovým rozhodnutím, ktorý spočíva v uľahčení a urýchlení odovzdaní medzi súdnymi orgánmi členských štátov vzhľadom na vzájomnú dôveru, ktorá medzi nimi musí existovať. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva z článku 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia, súdne orgány sú v zásade povinné udeliť súhlas na ďalšie odovzdanie. Tieto orgány môžu alebo musia, podľa okolností prípadu, odmietnuť takýto súhlas iba vtedy, ak sú splnené podmienky stanovené v článkoch 3 až 5 tohto rámcového rozhodnutia.
- 78 Okrem iného, súhlas vykonávajúceho členského štátu vyžadovaný článkom 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia nemá takú dôležitosť, akú mu prisudzujú fínska a francúzska vláda, keďže v zmysle samotného odseku 2 písm. a) jednoduchý implicitný súhlas dotknutej osoby s jej ďalším odovzdaním postačuje na vyhnutie sa povinnosti získať súhlas vykonávajúceho členského štátu.
- 79 Z toho vyplýva, že v prípade, ako je ten vo veci samej, musí byť súhlas na odovzdanie osoby nachádzajúcej sa v situácii ako M. West, vyžadovaný článkom 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia, udelený výlučne druhým vykonávajúcim členským štátom, t. j. Maďarskom. Keďže v prejednávanej veci tretí vykonávajúci členský štát požiadal o tento súhlas a získal ho, súdnym orgánom tohto posledne uvedeného štátu prislúcha pristúpiť k odovzdaniu dotknutej osoby, okrem prípadu, ak by tieto orgány usúdili, že sa musia dovoliť ustanovení uvedených v článkoch 3 až 5 rámcového rozhodnutia, čo musia posúdiť vzhľadom na okolnosti veci samej.
- 80 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia sa má vykladať v tom zmysle, že ak je osoba predmetom viac ako jedného odovzdania medzi členskými štátmi na základe po sebe nasledujúcich európskych zatykačov, ďalšie odovzdanie tejto osoby inému členskému štátu, ako je ten, ktorý ju odovzdal ako posledný, je podmienené jedine súhlasom členského štátu, ktorý vykonal toto posledné odovzdanie.

O trovách

- ⁸¹ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 28 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, v znení zmenenom a doplnenom rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že ak je osoba predmetom viac ako jedného odovzdania medzi členskými štátmi na základe po sebe nasledujúcich európskych zatykačov, ďalšie odovzдание tejto osoby inému členskému štátu, ako je ten, ktorý ju odovzdal ako posledný, je podmienené jedine súhlasom členského štátu, ktorý vykonal toto posledné odovzдание.

Podpisy